

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2022/0514.00

הלוי אליעזר 12, קריית משה

מספר הוועדה: 10

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: כ"ה בסיון תשפ"ד (1.7.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: נלי צדוק ודליה אלפסי

שעת תחילת הוועדה: 9:45

שעות סיום הוועדה: 17:45

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו
טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד-וורק תמלול והקלטה

יו"ר אליעזר ראובברגר:

עכשיו תיק התנגדויות, מספר 5 בסדר היום, תיק 22/514.

ישראל קלרמן:

של 13:20.

רחלי רוטנברג:

פותחת. תכניסי, אפשר להתחיל?

צביקה אסולין:

נשאר השוטף וזהו?

ישראל קלרמן:

של שלוש.

לאה שרייבר:

67 לא שלי.

צביקה אסולין:

יש עוד אחד, בהתנגדויות זה שלה.

אליעזר ראובברגר:

עוד שתי התנגדויות יש לנו, ושוטף שלנו, זהו. עכשיו עושים של, התנגדות אחת, אחר כך יישאר לנו שוטף שלה, והתנגדות, זהו. קדימה.

רחלי רוטנברג:

עד שייפתח אני אגיד בעל פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רחלי רוטנברג:

מדובר בבקשה ברחוב אליעזר הלוי 12, בניין קטן של 6 יחידות דיור מבקשים לחזק אותו, להוסיף 25 מטר לכל יחידה, ולהוסיף שתי קומות, 4 יחידות דיור, פתרון חנייה שהם הציעו זה שתי מקומות חנייה במקום 4 שנדרש הם צריכים לשלם כופר חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

רחלי רוטנברג:

אין שם כופר חנייה באזור הזה, אז זה רק כופר חנייה כללי במידה ויחליטו, ואנחנו עדיין מחכים לעו"ד יניב טיאר שייתן לנו,

אליעזר ראוכברגר:

מה ההתנגדויות?

רחלי רוטנברג:

ההתנגדויות הם,

אליעזר ראוכברגר:

צפיפות,

רחלי רוטנברג:

בעיקר על רעש, על, על רעש בזמן הבנייה, על איזה עץ שיש שמה, על אזבסט שפורק לא כמו שצריך, לא התנגדויות ממש תכנוניות, התכנון ממש חמוד, אני אראה לכם הוא תכנון פשוט כזה לא משהו, שייפתח אני אראה. לדעתי אפשר להכניס אותם, עד שזה.

אליעזר ראוכברגר:

שייכנסו, אוקי, תכניסו אותם.

רחלי רוטנברג:

זה ייפתח פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

תכניסו את המתנגדים.

יואל שבת:

אני מבין שכולם הגיעו.

אליעזר ראוכברגר:

כולם הגיעו? בוא נראה, עכשיו נראה אם הגיעו כולם. גברתי אפשר בבקשה לא לצלם. תודה.
אנחנו בתיק באליעזר הלוי 12. רחלי,

רחלי רוטנברג:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו פה מתנגדים שלא כולם הגיעו,

רחלי רוטנברג:

לא כולם הגיעו?

אליעזר ראוכברגר:

אז מי שהגיע יציגו את ההתנגדויות,

רחלי רוטנברג:

אז אני אעקוב אחרי זה,

אליעזר ראוכברגר:

ומי שלא, כמובן אנחנו נקריא את ההתנגדות שלו,

רחלי רוטנברג:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

נציג לפי סדר שנמצא, רפאל דבוסקין? לא הגיע. רוצה להקריא את ההתנגדות?

רחלי רוטנברג:

כן, אני אקריא, "אנחנו גרים כמה מטרים בודדים אווירי מהבניין באליעזר הלוי 12, עם תחילת הבנייה יהיה המון אבק ורעש בדיקה שלנו, כשאין לנו חלונות אטומים לרעש, יש לנו תינוק בן שנתיים שיכול לפגוע בו הרעש, הבנייה תהיה כשנתיים לפני הניסיון שלנו, ואנחנו לא מעוניינים שיהיה תמ"א/38 לידינו".

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, לאה לוגסי, גם לא הגיעה.

רוחמה יעקבי:

לא,

רחלי רוטנברג:

לאה לוגסי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

רחלי רוטנברג:

אומרת ככה, "הבנייה המבוקשת והמרפסות כפי שמוצעות יחסמו לי את האור והאוויר שנותר לנו כיום חשוב שהחלונות לא ייפנו יפגעו בפרטיות, עצי הפרי והשסק וותיקים, חשוב שיהיו עצים לשימור, (לא ברור) את הצביון, התוספת היום מתוכננת ללא הוספת מקומות חנייה תחמיר את מצוקת החנייה".

רעיה אלון:

את יכולה לקרוא את השתי שורות אחרונות?

רחלי רוטנברג:

"תוספת הדיירים המתוכננת ללא הוספת מקומות חנייה תחמיר מאוד את מצוקת החנייה בשכונה, אנו דורשים מציאת פתרון לעניין".

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, הלאה. דורון אלון,

רעיה אלון:

בעלי זה, אני.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי.

רעיה אלון:

שלום, אז אני שכונה בבניין הצמוד,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רעיה אלון:

הבניין ממש, אנחנו גובלים אחד בשני. כרגע מה שמפריד בין הבניין שלנו לבניין שלהם, זה עצים, יש בעצם מסך שמפריד בין הבניין שלנו לשלהם, יש לנו חלונות שפונים אחד לשני. יש שמה עצי שסק בני 50, 60 שנה שהם עצי פרי מאוד גדולים, מאוד מכובדים, אני לא מצליחה להבין למה חייבים להרוס אותם, אני מרגישה שזה פוגע בצורה מאוד מאוד לא מידתית באיכות החיים שלנו,

אלדד רבינוביץ:

את גרה ב – 10?

רעיה אלון:

אני גרה בעמילאל 3,

רחלי רוטנברג:

אני רוצה לפתוח את זה כדי שנבין כולם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה.

רעיה אלון:

אוקי, אז אני אומרת שאני מרגישה שזה פוגע באיכות החיים שלנו מאוד, אני גרה בעיר, אני יודעת שזאת שכונה צפופה, עדיין הצביון של קריית משה, יש שמה עדיין ירוק קצת בעיניים, וזה מה שמחזיק אותי בשכונה הזאתי, ואני מאוד מאוד מצרה על זה, אני לא מבינה למה צריך לעקור את העצים האלה, יש עצים שלא קרובים לבנייה בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

רעיה אלון:

עכשיו, כן, הסתכלתי טוב בתוכנית, יש שם כמה עצים שהם מוגדרים בשימור, אבל זה קצת לעג לרש, כי העצים לשימור, הם בתוך החלקה שלנו, אז זה לא שמישהו בא לקראתי ובעצם נתן לי חלק מהעצים לשימור, כן העצים לשימור, הם בחלקה שלנו, הם לא בחלקה של המבקשים, העצים שעומדים לעקור אותם, הנה ממש אפשר לראות את זה,

רחלי רוטנברג:

זה וזה וזה?

רעיה אלון:

כן, העץ הימני.

רחלי רוטנברג:

בנייה (לא ברור).

רעיה אלון:

העץ הימני, אני מדדתי זה מטר וחצי מהבניין לפחות, אם לא 2 מטר, אז אפשר לדאוג כדי לשמור אותו. זה עץ מאוד מאוד משמעותי בשבילנו, זה עץ מאוד גדול.

אליעזר ראוכברגר:

את מדברת על העץ שסק.

רעיה אלון:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

רעיה אלון:

זה עצי פרי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הלאה.

רעיה אלון:

שסק, שאפשר לעשות מאמץ, אולי לא יהיה קל לקבלן לשמור אותו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה גם בהתנגדות שהוקראה קודם זה,

רעיה אלון:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

רעיה אלון:

חשוב לפרט,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

רעיה אלון:

גם כמה זה משפיע על החיים שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

רעיה אלון:

עכשיו אם יש עצים שאתם אומרים שחייבים לעקור אותם, אני מבקשת שלפחות, יהיה דרישה
לטעת עצים אחרים במקומם, כי זה דבר ממש מינימאלי.

דובר לא מזוהה:

לא, לא, למטה לטעת עצים חדשים?

רעיה אלון:

אם אין להם ברירה,

דובר לא מזוהה:

שצריך אותם, יש ברירה,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה,

דובר לא מזוהה:

בשביל זה באנו לכאן.

אליעזר ראוכברגר:

יהיה לך, יהיה לך אפשרות לדבר. כן,

רעיה אלון:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

רעיה אלון:

אז זה נקודה שהיא מאוד משמעותית, זה נשמע לך רק עצים, אבל זה לא רק עצים, זה איכות חיים, כי עצים זה כל המשתמע, וגם העניין הזה, שבעצם הם פונים ממש לתוך הבית שלנו, אני חושבת שאם כבר עושים בנייה, אז אפשר לשנות את החלונות שהם לא ייפנו לתוך הבית שלי, אז הם יתקרבו עוד יותר, שזה באמת פגיעה. והמרחק הוא מאוד מאוד צמוד. נקודה נוספת שהעליתי, אני יודעת שיש חוק בעניין, אבל היה לי מאוד חשוב לכתוב אותו, כי זה פגיעה בריאותית בכולנו, יש גג אזבסט של מרפסת שסגרו שממש פונה לבית שלנו, צמוד,

רחלי רוטנברג:

את דיברת על החלונות, בסדר שנייה אחת.

רעיה אלון:

כן,

רחלי רוטנברג:

דיברת על חלונות, את גרה פה, נכון?

רעיה אלון:

לא, אני גרה פה, תסתכלי,

רחלי רוטנברג:

לא, ב – 3.

רעיה אלון:

זה 3. זה הבית שלי, את רואה את המרפסת הזאתי זה הבית שלי.

רחלי רוטנברג:

אוקי, ואיזה חלונות מפריעים לך?

רעיה אלון:

עשו שם שינוי, לא רואים את זה עכשיו, יש,

רחלי רוטנברג:

זה?

רעיה אלון:

החלון הזה,

רחלי רוטנברג:

של השירותים הזה?

רעיה אלון:

זה לא חלון של שירות, איפה שיש לך כחול, זה לא נכון מצויר,

רחלי רוטנברג:

פה?

רעיה אלון:

כן, זה מרפסת ש - , פתחו שם חלונות מאוד גדולים, פה, כן,

רחלי רוטנברג:

אני לא רואה חלונות, בסדר,

רעיה אלון:

זה לא מצויר, אבל זה המציאות, אפשר לבוא לראות בשמחה, את תראי ממש את ה - , את הכול. נושא נוסף לזה, שכמובן שמוסיפים גובה, אז זה כמובן, אנחנו מדברים על בנייה מאוד מאוד צפופה, אתם יכולים לראות את המרחק פה בתמונה, זה נכון שזה צפוף, כרגע יש עצים, ברגע שתיקחו את העצים מה יהיה לנו.

אלדד רבינוביץ:

בנייה בעצם?

רעיה אלון:

מה זה?

אלדד רבינוביץ:

זה היה כבר בבנייה? מה?

דובר לא מזוהה:

עשו את זה כבר פתחו,

אלדד רבינוביץ:

פתחו חלונות, מה הכוונה?

רעיה אלון:

שיפוץ לפני כמה שנים,, הייתה שם מרפסת, ופתחו שמה את החלונות, הפכו את זה למטבח,

רחלי רוטנברג:

זה לא קשור להיתר הזה,

רעיה אלון:

לא, לא קשור להיתר, בסדר, אני רק מסבירה,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

רעיה אלון:

שכנראה שמרו את זה, עכשיו עוד נקודה אחת קטנה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד נקודה,

רעיה אלון:

לגבי גג אזבסט, מה שהתחלתי להגיד, במרפסת הזאת שעשו שם את השיפוף, יש שם גג אזבסט, אני לא המצאתי את זה, אני שאלתי כמה קבלנים שהיו שמה, אמרו לי זה גג אזבסט, אני יודעת שיש חוק של לפרק אותו, אני מאמינה שכולם שומרי חוק, אני רק מבקשת שזה יישאר, שזה ייכתב, שאף אחד לא ינסה לעשות פה איזה שהוא תרגיל, ולא יודעת מה, לחסוך כסף, כי זה פגיעה בריאותית בכולנו.

אליעזר ראוכברגר:

תודה גברתי. גברת לימור פרידמן בר שלום?

רעיה אלון:

לא פה.

אליעזר ראוכברגר:

היא לא נמצאת גם, היא בעצם חוזרת על הדברים של הגג אזבסט.

רחלי רוטנברג:

גג אזבסט.

אליעזר ראוכברגר:

היזק ראייה מה שהיה,

רחלי רוטנברג:

איפה היא גרה?

אליעזר ראוכברגר:

אין כאן חידוש.

דובר לא מזוהה:

בניין, אנחנו באותו,

רעיה אלון:

כולם.

רחלי רוטנברג:

כולכם מ – 3.

רעיה אלון:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אפרת בן עטר?

רעיה אלון:

זה מהבניין על יד, הוא לא הגיע.

אליעזר ראוכברגר:

אפשרת בן עטר, גם לא הגיעה?

רחלי רוטנברג:

זה מרב הצעיר 5.

רעיה אלון:

כן, בניין (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

רחלי, בואי תראי מה ההתנגדות שלו.

רחלי רוטנברג:

אז זה קצת ארוך.

אליעזר ראוכברגר:

שלה.

רחלי רוטנברג:

אני שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

רק תראי אם זה, לא לחזור על דברים שכבר נאמרו, אין צורך.

יואל שבת:

אפרת?

אליעזר ראוכברגר:

אפרת כן, רק לא לחזור על דברים התנגדויות שכבר שמענו.

רחלי רוטנברג:

"הבנייה המבוקשת תתקדם לעבר הבניין שלנו למעלה מ – 4 מטר, עד ממש לשביל כניסה שלנו, להערכתי עד למרחק של 2 מטר מחלון המטבח", ואז מבקשת, זה מדברים על קרבה קודם כל, ועל מספר הקומות. ועל פנייה של חלונות לכיוונה, הם אומרים,

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה שלה במספר,

רחלי רוטנברג:

הבנייה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה שלה במספר הקומות?

רחלי רוטנברג:

לא, שהרבה היא עוד יותר גדולה, כשגם הקומות, כאילו גם שהקומות למעלה, היא אומרת, התכנון הזה, אולי ימנע מהם לעשות תכנון אחר, שאין תכנון כולל, היה צריך להיות הסכמה רחבה יותר של כל השכנים, על העצים היא מדברת, צמחייה אנפה שצריכים לדאוג לה. בגדול היא אומרת, "היא לכך, אני מבקשת כבקשה מונחת על שולחני תידחה, ותחתיה תיבחן בקשה מחודש שתביא בחשבון את צוריהם של כל התושבים.

דובר לא מזהה:

איזה בניין היא?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

רחלי רוטנברג:

אז זהו, היא ברב צעיר, רב צעיר 5, איפה זה רב צעיר 5? אופס סליחה, מישהו יכול להראות לנו?

דובר לא מזהה:

קריית משה, איפה זה רב צעיר 5.

רעיה אלון:

איפה הבניין שלהם? אני אסביר,

רחלי רוטנברג:

זה הבניין,

רעיה אלון:

רב צעיר, זה הבניין המבוקש,

רחלי רוטנברג:

כן,

רעיה אלון:

אז הנה זה 10, מה שכתוב 10.

רחלי רוטנברג:

זה,

רעיה אלון:

לא, לא, 10, לא, הוא גר ברב צעיר, יש לו בית ב – 10, אני יודעת,

יובל תיאודור:

זה 7, אז 5 פה למטה.

רעיה אלון:

לא, לא, אבל אני מסבירה. יש לו דירה,

רחלי רוטנברג:

כאן? כאן?

רעיה אלון:

לבן עטר יש דירה,

רחלי רוטנברג:

פה?

רעיה אלון:

כן, באליעזר הלוי 10.

רחלי רוטנברג:

שומר על הקרבה פה.

רעיה אלון:

הוא ממש צמוד אליכם.

דוברת לא מזוהה:

כן,

רחלי רוטנברג:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רות מאיר.

רות מאיר:

לי יש דירה בקומה הראשונה בכניסה שקרובה לבניין שאנחנו מדברים עליו עכשיו. על האזור הוא מאוד מאוד מאוד מאוד צפוף, זאת אומרת כל הבניין שלנו מוקף מכל הכיוונים, זאת אומרת הוא חנוק טוטאלי. עכשיו בדירה שלנו, יש אור שמש, מהשעה אחת, עד השעה 3, וגם זה באופן חלקי, ותלוי בעונות השנה. ברגע שייבנו כזה בניין בדיוק במרווח שטיפ טיפונת שמש תגיע, גם זה ילך, זאת אומרת תהיה דירה שאין בה דקה אחת ביום קרן שמש אחת. אוקי, זה זה דבר אחד.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רות מאיר:

תגיד משהו.

יעל רוזנפלד:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יעל רוזנפלד:

אז אני אגיד דבר ראשון חשוב לנו להבהיר דבר אחד,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך, שמך לפרוטוקול גברתי. שמך, שמך לפרוטוקול.

יעל רוזנפלד:

רוזנפלד יעל. אוקי, דבר ראשון, אני רוצה להגיד מי שיושב כאן, כמו שאתם רואים מולנו, לדעתי אחד מהם הוא לא תושב השכונה, כמו שאני רואה כאן כרגע, כלומר אנחנו דיירים כולנו, והם משקיעים, אוקי, אז זה חשוב לי להבהיר את זה, בתור תושבי ירושלים, אנחנו מצפים לאיזה שהיא איכות סביבה, עליה אנחנו משלמים ארנונה, כמו שאתם יודעים מהגבוהות בעיר, וגם ביחס לשאר התושבים שגרים בשכונות באזור שלנו, כולנו משלמים. וחשוב לנו איכות הסביבה, אז חוץ מהקטע הזה של הבעצם עצים, העץ היחיד שאני רואה מהחלון שלי בקומה ראשונה, זה בעצם העצים המדוברים אוקי, מבחינתי זה האיכות חיים שלי. עכשיו אני לא מדברת כאן עכשיו על כל הקטע הזה, שאנחנו, כשבנינו לאחרונה, לא בנינו לגובה, הוספנו כסף כדי לא לפגוע בשאר הדיירים מסביב ואין סיבה שאנחנו ניפגע מהגובה הזה, שאלי לא יגיע באמת שמש בעקבות הקומות האלו, אוקי, אז אני אומרת יש את העניין של הגובה של הקומות, ויש את כבשת הרש שזה הנושא של העצים, אני לא יכולה גם להישאר בלי שמש, וגם להישאר בלי עצים, ובאופן כללי מאוד מטריד אותנו הדיירים, הנושא הזה שעל כל בניין מסביבתנו אנחנו צריכים להגיע לוועדה נפרדת. למה אין משהו הוליסטי שאומר קאט? מכאן לא נבנה, אי-אפשר לבנות מכל כיוון ולהרוג לאנשים את החיים, אנשים שמשלמים כאן ארנונה בגובה אלפי שקלים,

רות מאיר:

17 אלף שקל ויותר.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

יעל רוזנפלד:

אני משלמת לדוגמא 17 אלף שקל ארנונה, זה לא סביר,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

יעל רוזנפלד:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

תודה. מי משיב? משיבה?

רות מאיר:

אני רוצה משהו קצת, קצת כללי על האזור הזה,

דובר לא מזוהה:

בערך 400 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מכירים את האזור, אין פה אחד שלא מכיר את האזור.

יעל רוזנפלד:

נכון,

רות מאיר:

תקשיב, אין חניות,

יעל רוזנפלד:

בשכונה,

רות מאיר:

אין חניות, אי-אפשר,

יעל רוזנפלד:

17 אלף (לא ברור) הגיל השלישי.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה גברתי.

רות מאיר:

אי-אפשר לצאת, אני לא יכולה לצאת מהבית למשל, אוקי, עכשיו כל תוספת של דייר, זה רק אחד, לא, לא, זה גורם לשכונה להיות, זה הפך למקום בלתי נסבל, זאת אומרת להיכנס לבית זאת משימה, והמשימה היותר גדולה היא לצאת מהבית, כי כל אחד חונה בכל מקום, ואתה אפילו לא יכול להגיד לו, כי אין לו, אין, אין חניות. הרחובות מאוד מאוד צרים, כן? ופשוט זה נהפך לשגרה. אני לא יכולה לצאת מהבית, בלי לטלפן למשטרה,

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק מהרכבת בקלה?

רות מאיר:

לבקש שיזיזו את מכונית מספר זה וזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק מהרכבת הקלה?

דובר לא מזוהה:

לא, אנחנו לא קרובים לרכבת הקלה.

רעיה אלון:

10 דקות הליכה.

יעל רוזנפלד:

רכבת,

רעיה אלון:

10 דקות הליכה.

יעל רוזנפלד:

האמת שתיכף נהיה קרובים יותר, כי זה יעבור להר נוף.

רעיה אלון:

אבל אם רוצים להוסיף, אם כבר משפצים את הבניין שיעשו חנייה תת קרקעית.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא דיברתי עכשיו על הר נוף.

יעל רוזנפלד:

חשבתי אתה מתכוון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, מבחינתנו גם הר נוף היא רכבת קלה כיום.

יעל רוזנפלד:

אין לנו תחנה, אגב,

רות מאיר:

לא שמו תחנה לידינו,

יעל רוזנפלד:

עם כל (לא ברור), לא שמנו לנו תחנה בשכונה, שמו בהר נוף, ושמו בתחילת,

אליעזר ראוכברגר:

כמה המרחק?

רחלי רוטנברג:

אני בודקת, רכבת קלה.

רות מאיר:

7 שנים לא יכולנו ללכת בשכונה מרוב מהמורות, ובסוף לא שמו לנו אפילו תחנה. אז או לרדת לרדת, או להמשיך לכיוון הר נוף, מרחק גדול מאוד. אני בקושי הולכת, אני די נכה וללכת בשבילי את כל התחנות האלה, זה סיפור (לא ברור) אתם צריכים,

אליעזר ראוכברגר:

אז הצעירים ישתמשו ברכבת, ויפנו מכוניות, ויהיה לך יותר מקום.

יעל רוזנפלד:

לא יתפנו מכוניות, אנחנו לא גרים בירושלים בשביל, איך אומרים? בשביל להוריד באיכות חיים, אנחנו רוצים לעלות,

דוברת לא מזוהה:

הרכבת הקלה,

אליעזר ראוכברגר:

תוכלי לנסוע בירושלים,

רעיה אלון:

אנחנו רוצים להעלות את האיכות חיים, ולא להוריד אותה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה. מי? מי משיב? משפט אחרון כן,

יעל רוזנפלד:

בתור משפחה שממקימי בני ברק העיר הזאת,

רות מאיר:

ממקימי קריית משה, סליחה.

יעל רוזנפלד:

ומתחילה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יעל רוזנפלד:

וגם ממקימי ירושלים, כי אבא שלי הוא חומת שמואל נקראת על שמו במקרה, אז אנחנו מצרים
על מה שקורה כאן בעיר,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז תודה רבה.

יעל רוזנפלד:

עם כל הבנייה וההתפרעות הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. תתני לך משפט אחרון, תכבדי אותה, כן,

רות מאיר:

עוד הערה אחת שיעשו תכנון,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה, ישראל.

רות מאיר:

לא שנצטרך על כל (לא ברור) לחוד, אני כבר רצה על הבניין החמישי השישי שחונקים אותי, למה אין איזה תוכנית כוללת, שמישהו מסתכל מלמעלה, ולא,

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

רות מאיר:

פרה, פרה זה אין כאן חשיבה כוללת של השכונה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, כן. מי משיב? משיבה? משיב. כן, רק את שמך לפרוטוקול.

יובל תיאודור:

יובל תיאודור, אדריכל.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יובל תיאודור:

אני טיפלתי בפרויקט.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יובל תיאודור:

אני מקווה שקולי לא יבגוד בי, אני אשתדל.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יובל תיאודור:

נלך לפי סדר הטענות שהעלו. אבק ורעש, אין בנייה שלא יוצרת אבק ורעש, וזה זמני. אור ואוויר, אנחנו במרכז העיר, ככל שבונים יותר, יש יותר הסתרה, אין מה (לא ברור). מבחינת עצים, אותם עצים שמסומנים לעקירה, הם צמודים לקיר הבניין קיים,

רעיה אלון:

רק שתיים מהם, סליחה,

רחלי רוטנברג:

ניתן לך להשיב.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, סליחה, לא, לא, אני לא מסכים, גברתי ככה אי-אפשר לנהל דיון.

דובר לא מזהה:

אבל יש לנו,

אליעזר ראוכברגר:

גברת רוזנפלד, גברת רוזנפלד, סליחה, אני מצטער, אי-אפשר ככה לנהל דיון, זה לא מכובד, לא הפריעו לכם, ישבו בשקט, שהם ידברו ואתם תשבו בשקט, ואחר כך יהיה לכם זכות תגובה. כן?

יובל תיאודור:

כאמור העצים, העצים לעקירה, צמודים לקיר הבניין שניים מהם ממש מפריעים לבניין, ומסוכנים, ומזיקים לו. השלישי קצת פחות, אבל גם כן הוא צריך (לא ברור) לצורך עבודה, כמובן שיישארו עצים אחרים, (לא ברור).

רחלי רוטנברג:

מה עם השלישי?

יובל תיאודור:

העץ השלישי קצת יותר רחוק. אבל הוא עדיין קרוב מידי לבניין.

יואל שבת:

רגע, אז אתם עוקרים, אתם בעצם עוקרים שלושה עצים?

רחלי רוטנברג:

כן, הנה.

יובל תיאודור:

כן, מסומן בתשריט.

רחלי רוטנברג:

פתחתי את זה, 1, 2, וזה השלישי.

אליעזר ראוכברגר:

גם את העץ שסק אתם עוקרים?

רעיה אלון:

כולם עצי שסק.

יובל תיאודור:

גם עץ שסק, אין מה לעשות, הוא צמוד לבניין.

רות מאיר:

בארץ ישראל, מי שעוקר עץ פרי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

רות מאיר:

סופו בסוף,

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, אני מבקש, אל תכריחי אותי לא לתת לך לדבר אחר כך,

רות מאיר:

על העצים ולא בנינו לגובה,

יובל תיאודור:

אני שמעתי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה שאני אזמין את המאבטח? אני אזמין אותו, אם זה ככה, אתם רוצים לנהל דיון, אז זה, כן, בבקשה.

יובל תיאודור:

בנושא של קרבה, אנחנו לא מתקרבים לבניין בעמיאל 3 בסנטימטר, אנחנו בונים בצד השני, כל הבנייה שלנו היא לכיוון הרחוב, ולא לכיוון שלהם, כך שלבוא לטעון שאנחנו מגדילים את הצפיפות כלפיהם, לא תופס. לגבי (לא ברור) כולם יודעים את הנתונים אין צורך לדבר על זה. בנייה צפופה, כמו שאמרנו, בעיר אנחנו לא בכפר.

דובר לא מזוהה:

אנחנו לא בבני ברק.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יובל תיאודור:

לגבי החנייה, אנחנו נותנים קומת חנייה מה שניתן, בתיאום עם מחלקת הסדרי תנועה. לגבי תוכנית כוללת באזור שדיברו על זה, אז יש תוכנית כוללת לקריית משה, תוכנית אב של קריית משה שמגדירה כמה קומות אפשר לבנות, ולכן מגבילים אותנו בכמות הבנייה שאנחנו יכולים לעשות, וכל בניין יכול להיבנות ע"פ אותה תוכנית, אבל כפוף לאותה תוכנית ולהוראותיה, אנחנו עומדים בזה.

יעל רוזנפלד:

אתם משקיעים יפה.

אליעזר ראוכברגר:

גג אזבסט. גג אזבסט.

רחלי רוטנברג:

הוא התייחס,

אליעזר ראוכברגר:

לא שמעתי.

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור).

יובל תיאודור:

בהתאם להוראות החוק כמו שצריך, אין בכלל שאלה.

דובר לא מזהה:

אין שאלה, מה?

יובל תיאודור:

הגג ההוא נבנה באופן עצמאי ע"י מישהי שהחליטה לעשות שמה מרפסת, וכמובן במסגרת,

אליעזר ראוכברגר:

מר בן עטר טוען שאתה מתקרב אליו עד 2 מטר מהחלון שלו,

יואל שבת:

2 מטר, 3 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יובל תיאודור:

אנחנו כאמור לא מתקרבים לאף אחד,

רחלי רוטנברג:

יש רק את המרפסת כאן,

אליעזר ראוכברגר:

תלוי איזה כביש.

יואל שבת:

אבל כנראה מרפסות או משהו,

רחלי רוטנברג:

המרפסת מתקרבת עד ל – 2 מטר.

יובל תיאודור:

במסגרת קווי בניין מה שמותר.

רחלי רוטנברג:

אבל עד 2 מטר.

יואל שבת:

עד שמוסיפים?

רחלי רוטנברג:

הנה זה זה, בן עטר זה,

אליעזר ראוכברגר:

תראי, תראי.

רחלי רוטנברג:

בן עטר סליחה, בן עטר גרים פה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

רחלי רוטנברג:

בסדר? וזה עכשיו, כל הבנייה היא לכיוון רחוב אליעזר הלוי, יש מרפסת אחת שפונה לכיוון הזה,

אליעזר ראוכברגר:

ומה המרחק שיהיה לכיוון בן עטר?

רחלי רוטנברג:

אז רק דקה, אני אעשה מדידה,

יובל תיאודור:

6 מטר.

רחלי רוטנברג:

אני לא בטוחה ש – 6,

יובל תיאודור:

בין 5 ל – 6 מטר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הנה.

רחלי רוטנברג:

הבניין שלהם, אני לא יודעת איפה החלון שלהם יש כאן 5,

אליעזר ראוכברגר:

5.6.

רחלי רוטנברג:

5.70.

דובר לא מזוהה:

5.70.

יובל תיאודור:

לא הגיע עד הסוף, זה 6.

רחלי רוטנברג:

בסדר, לא, דקה. איפה שצריך, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה לא 2, 3 מטר,

רחלי רוטנברג:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה כפול כמעט.

יובל תיאודור:

כמעט 6 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

כמעט 6 מטר.

רות מאיר:

אולי נוסיף עוד כמה דברים לבניין.

רחלי רוטנברג:

לא, הם לא בונים מאחורה בכלל.

יובל תיאודור:

זה רעיון מצוין,

רחלי רוטנברג:

הם בונים קדימה ושני צדדים,

רות מאיר:

אתה לא בונה בית שאין (לא ברור). אל תגיד לי,

יעל רוזנפלד:

אני שילמתי לא להוסיף קומות, כאילו שיהיה איכות סביבה, אתה לא גר בשכונה.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה, אדוני האדריכל, אדוניה האדריכל כן,

אלדד רבינוביץ:

יש חלון כנגד חלון עכשיו מאחורה? כלפיהם?

רחלי רוטנברג:

בן עטר הוא לא פה, אנחנו לא יודעים, זה לא בן עטר.

רעיה אלון:

יש לי תמונות, אם אתם רוצים.

אלדד רבינוביץ:

אני שואל אם בתכנון החדש בעצם יש חלון מול חלון?

רחלי רוטנברג:

לא פורצים חלון,

אליעזר ראוכברגר:

כל הרחוב הוא אומר,

יובל תיאודור:

וקירות שממשיכים באותו גובה, ישר, לפי הבניין קיים. ברור שיש חלון היום בקומה 3, יהיה חלון בקומה 4, (לא ברור) אותו דבר.

רחלי רוטנברג:

לא, יש הרחבה קצת של החלון פה, אני רואה יש הרחבה פה של החלון, והרחבה פה, שדווקא לא לעמיאל 3, אבל פה יש איזה הרחבונת, זה, הרחבות, יש הרחבות קטנות, וקלות של הרחבה, ממש.

יובל תיאודור:

שתיהם חלונות (לא ברור).

רחלי רוטנברג:

בבקשה.

דובר לא מזוהה:

מה שהוא אומר שאין שום חלון חדש, כל החלונות הם אותם כיוונים גם בקומות החדשות.

אלדד רבינוביץ:

הבנתי.

דובר לא מזהה:

שום שינוי בחלונות.

אדיר שוורץ:

אם לא מעוניינים לחרוג, אז למה צריך לעקור לצורך העניין את העצים האלו?

יובל תיאודור:

כי העץ צומח צמוד לבניין ככה, הוא מזיק לו. לחזק את הבניין אתה צריך לחפור,

אדיר שוורץ:

גם העץ המרוחק?

רחלי רוטנברג:

בדרך כלל 3 מטרים לא שורד בכלל, עץ לא יכול לשרוד אם אין לו אם אין לו רדיוס של 3 מטרים. גם אם ננסה לשמור את זה, הסיכוי שהוא יישמר.

אדיר שוורץ:

גם העץ המרוחק יותר?

רחלי רוטנברג:

אני מדברת על העץ המרוחק, העצים הקרובים בוודאי לא יכולים לשרוד בבנייה. העץ הזה שהוא מטר וחצי, אין סיכוי לשרוד, אני אומרת

יובל תיאודור:

הוא נחמד את הנקודה.

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי את העצים הקרובים,

אדיר שוורץ:

אבל לא מרחיבים לכיוון הזה. מה השתנה?

אליעזר ראוכברגר:

את העצים,

רחלי רוטנברג:

מה?

אדיר שוורץ:

שום דבר לא השתנה, הוא טוען,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אתה מעתיק אותו.

צחי ברים:

הוא צריך לעשות חיזוקים.

אלדד רבינוביץ:

20 שנה עתיק?

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל, מה?

רחלי רוטנברג:

אתם מסכימים לנסות לשמור אותו?

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

יובל תיאודור:

נחدد את הנקודה, עצי שסק, שגודלים שמה. עצים (לא ברור) ששרדו את עצמם, אף אחד לא שתל אותם.

רות מאיר:

זה לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי.

יואל שבת:

קיימים, מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי.

יעל רוזנפלד:

זה לא מעניין,

צחי ברים:

היושב ראש אני שואל על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תן לו לענות.

יובל תיאודור:

זה רלוונטי מסיבה אחת פשוטה, אף אחד לא היה (לא ברור), לקיר הבניין צמוד לדופן, עץ לא יכול לצמוח צמוד לדופן,

יעל רוזנפלד:

זה לא לקיר הבניין, יש,

אליעזר ראוכברגר:

לא שתל אותו אגרונום מומחה, ולא גנן מומחה, בא ילד ושתל אותו, כי הוא רצה שיהיה לו משהו נחמד, ליד הבית.

צחי ברים:

והתוצאה יש עץ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נו.

יובל תיאודור:

אין לי שום בעיה, במסגרת התוכנית אציע שתילת עצים חדשים, בחצר של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אם אפשר להעתיק אותו.

יובל תיאודור:

אם אפשר להעתיק אותו?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יובל תיאודור:

אני לא בטוח, אני לא אגרונום, אני נדמה לי שהשסק ניתן להעתקה בגיל הזה.

יעל רוזנפלד:

אפשר להראות צילומים, יש לי צילומים של העצים האלה.

רחלי רוטנברג:

הנה אני אראה, אני אראה בשמחה.

יובל תיאודור:

אם אפשר להעתיק אותו, אין שום בעיה ברצון,

צחי ברים:

לנסות שישמר את זה,

רחלי רוטנברג:

אני ראיתי בהתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

יותר חשוב לי העץ שסק.

רחלי רוטנברג:

כן,

דובר לא מזוהה:

כל השלושה.

רחלי רוטנברג:

כולם שסק, כולם שסק.

אליעזר ראוכברגר:

גם המרוחק?

רחלי רוטנברג:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כל השלושה?

רחלי רוטנברג:

כן.

יעל רוזנפלד:

אז אני מדברת על (לא ברור),

צחי ברים:

אני אגיד לך שקשה לשמור בדרך כלל בבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רחלי רוטנברג:

זה מטר וחצי מה - , מהבנייה זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שאלתי אם אפשר, אני מבין שאי-אפשר להשאיר שם, שאלתי רק לגבי העתקה.

יובל תיאודור:

אם אפשר להעתיק, נעתיק. אין שום בעיה. בשמחה.

רחלי רוטנברג:

מעולה.

יעל רוזנפלד:

זה לא מעניין אותו להעתיק, אני רוצה להשאיר אותו.

רעיה אלון:

סליחה, את העץ המרוחק, למה לא לשמר? זה מטר וחצי.

יעל רוזנפלד:

כי אתם רוצים להשפיע, היא לא רוצה להוציא עצים,

רעיה אלון:

אמרת שאתה לא אגרונם.

דובר לא מזהה:

אמרתי הוא אמר גם עכשיו, שאם אפשר, אם יהיה אפשר לשמר עצים,

רעיה אלון:

זה יעלה לו כסף ומאמץ, הוא יעשה. זה פוגע בנו בצורה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, סליחה,

יעל רוזנפלד:

רק להסביר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה. אתה רוצה עוד משהו לומר? כן,

רות מאיר:

קריית משה זה שכונת גנים, זאת ההגדרה שלה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. כן.

עו"ד אריאל ינובסקי:

אני רוצה קודם כל להדגיש, שהעצי שסק האלה,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול.

עו"ד אריאל ינובסקי:

עו"ד אריאל ינובסקי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

צחי ברים:

מביאים פה, יוצא שסק,

עו"ד אריאל ינובסקי:

מה? אני יודע,

יעל רוזנפלד:

הקיר שלנו, החצר שלנו, ואז איפה עץ?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, סליחה גברתי, את מפריעה לי.

יעל רוזנפלד:

ביקשנו.

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא ביקש, אני פה מסדר מי מבקש, ומי לא מבקש. עו"ד אריאל ינובסקי, כן,

עו"ד אריאל ינובסקי:

כן, קודם כל צריך להבהיר העצי שסק האלה נמצאים בחלקה שלנו, לא בחלקה שלהם בכלל.
ככה איזה זכות בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא חשב אחרת.

עו"ד אריאל ינובסקי:

לא, אז צריך לחדד את הנקודה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מותר להם,

עו"ד אריאל ינובסקי:

הם אומרים לי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל סליחה, אדוני, מותר להם גם להביע עמדתם לשכונה, ועל סביבת המחיה שלהם.

עו"ד אריאל ינובסקי:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר.

עו"ד אריאל ינובסקי:

אבל אני חושב שחשוב לחדד את זה, שכולם יבינו,

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרתי לך שלא, אבל אתה לא יכול למנוע מהם להביע את עמדתם,

עו"ד אריאל ינובסקי:

לא אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

על סביבת המחיה שלהם, בסדר.

עו"ד אריאל ינובסקי:

לא, אני אמרתי שאני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה אמרת זה לא אצלם, מה הם בכלל מדברים על זה.

עו"ד אריאל ינובסקי:

בסדר, מותר להם להגיד את זה, אבל בתכלס זה בשטח שלנו, ואם זה חלק מהעסקה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

עו"ד אריאל ינובסקי:

חלק מהבנייה, אז אנחנו נעשה מה שצריך לעשות. דבר, דבר שני, הם, בהתנגדויות שלהם הם לא סיפרו, ולא, הם לא באו, הם לא באים בידיים נקיות. הם בעצם גם כן בנו, והרחיבו, וסגרו.

רעיה אלון:

מטר לא התקרבו לכיוון שלך.

דובר לא מזוהה:

אבל התקדמתם לבניינים אחרים.

עו"ד אריאל ינובסקי:

רק שנייה, שנייה,

רעיה אלון:

לא,

דובר לא מזוהה:

אז מותר?

עו"ד אריאל ינובסקי:

שתי קומות,

רות מאיר:

ולא (לא ברור). סליחה

עו"ד אריאל ינובסקי:

רגע,

רעיה אלון:

סליחה, סליחה,

דובר לא מזוהה:

הוא הולך להצביע?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, גברת, יהיה לכם זכות תגובה, אני לא מבין למה אין לכם סבלנות?

יואל שבת:

חצי שעה.

אליעזר ראוכברגר:

יש מכולות מוכרים סבלנות, לכו לשם תקנו טיפה. כן, מידת האיפוק, עם כל הכבוד.

עו"ד אריאל ינובסקי:

אנחנו יודעים, אדם בעצמו ניצל זכויות בנייה ובנה, הוא לא יכול לבוא אחרי זה להתנגד למה שאנחנו, מה שהשכן שלו רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 71 בחוק המקרקעין, בסדר.

עו"ד אריאל ינובסקי:

אז הם עשו שם תוספות בנייה, הם סגרו מרפסות, ואתה יודע מה אדוני, יש שמה גם דברים שהם בלתי חוקיים, גם בלתי חוקיים, לא (לא ברור).

רעיה אלון:

הוא לא יכול לטעון כאלה טענות?

אליעזר ראוכברגר:

אבל סליחה תגידי את זה אחר כך, למה את צריכה להתפרץ? אני לא מבין. לא לימדו אתכם קצת נימוסים והליכות? עם כל הכבוד. זה לא מכובד איך שאתן מתנהגות, עם כל הכבוד. כן.

אדיר שוורץ:

חבל,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד ינובסקי תסיים.

עו"ד אריאל ינובסקי:

אני רוצה לסיים, לא נותנים לי להשלים.

אליעזר ראוכברגר:

אני שומע אותך, זה בסדר. אני שומע אותך, חברי הוועדה שומעים אותך,

עו"ד אריאל ינובסקי:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא דיאלוג ביניכם, זה אתם מדברים אלינו,

עו"ד אריאל ינובסקי:

הם בעצמם,

אליעזר ראוכברגר:

זה מדברים,

עו"ד אריאל ינובסקי:

הם בעצמם גם כן ניצלו את מה שיכלו לנצל ובנו,

אליעזר ראוכברגר:

לבריאות שיהיה להם.

עו"ד אריאל ינובסקי:

והם לא יכולים היום לבוא, לטעון כאן נגדנו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עו"ד אריאל ינובסקי:

זה מה שיש לי להגיד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, עוד מישו רוצה משהו?

עו"ד אריאל ינובסקי:

עוד דבר אחד, אנחנו בונים פה בשביל תמ"א/38, בשביל לחזק את הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

זה ברור, זה ברור.

עו"ד אריאל ינובסקי:

זהו, אז הדברים האלה.

אליעזר ראוכברגר:

עוד משיהו? עוד משיהו מהמבקשים רוצה לומר? אין. גברתי מהמתנגדים, לפי סדר, כל אחת משפט לסיכום ואנחנו נסיים את הדיון, כן.

רעיה אלון:

אני מתנצלת על ההתפרצויות, ואני רוצה לענות,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי. בבקשה, הכול בסדר.

רעיה אלון:

אני רוצה להגיד לך, כשאני קניתי את הבית שלנו בעמיאל, לפני 15 שנה, הסיבה באמת המרכזית שקניתי בתוך עיר צפופה וקטנה, בתוך ירושלמית שנולדתי בירושלים, זה העצים האלה, באמת, הם מאוד מאוד יקרים, וחשובים זה מאוד משנה את החיים, כשאתה קם בבוקר, ורואים עצים ובאים לשם ציפורים, מאשר ויש לך קצת אוויר, קצת חמצן, מאשר שאתה קם בבוקר, ותראה רק בטון. אז אני מבינה שיש, אתם אומרים שיש שתי עצים שלא ישרדו, אוקי, אבל עץ, שיש לו מרחק של מטר וחצי אז יכול לעלות כסף, זה יכול לעלות מאמץ, אבל אני מאוד מבקשת, זה עצי פרי, אני יודעת שיש חוק בעניין של עצי פרי, גם חוקים של התורה, וגם חוקים של המדינה, אני ממש ממש מבקשת,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

רעיה אלון:

שלפחות תנסו לשמר את העץ הזה. זה נקודה אחת. נקודה שנייה, לגבי הטענות הלא, הטענות האלה שאופנו פה עכשיו, כאילו בנינו, היה כאן איזה שהיא רמיזה, שבנינו שלא כחוק, אני מוחה על זה בכל תוקף, הכול נעשה בדיוק לפי ההיתר בנייה, והשקענו בזה, אני אישית השקעתי בזה,

אליעזר ראוכברגר:

רק, מה, נאמר והכול מוקלט, והכול נמצא בפרוטוקול,

רעיה אלון:

כן, וכמה שנים אני השקעתי בזה, בשביל שזה יהיה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

רעיה אלון:

אני רוצה להגיד שאנחנו לא התקרבנו ולו סנטימטר לכיוון הבניין שלהם, לא עשינו תמ"א/38, הוספנו ממ"דים ומרפסות,

רות מאיר:

שילמנו מכספנו,

רעיה אלון:

בסדר?

רות מאיר:

מאות אלפים.

רעיה אלון:

זה מאוד מאוד חשוב להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אז תודה.

רעיה אלון:

אני אישית רגע, אין לי שום בעיה שהם ייבנו אגב, אני מבקשת שבבקשה אל תפגעו באיכות החיים שלנו, כמה שאתם יכולים. אני חושבת ששכנות טובה,

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

יואל שבת:

ברור.

רעיה אלון:

זה חלק מהעניין.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, גברת מאיר בבקשה.

רות מאיר:

אני חוזרת לעניין של האור, ואני מתפלא שהאדריכל מזלזל באור. אור זה אחד הדברים הכי בסיסיים בדירה, דירה שאין לה אור, ואין לה קרן שמש דקה אחת ביום, זה לא נורמאלי, זה כאילו יש גבול כמה אפשר לחנוק, אתה יודע מה? זה כמו, כאילו עוד קצת, עוד קצת מכל כיוון, מכל כיוון, אם זה יהיה ממספר 10, עכשיו זה מספר 12, ואז יש את קוסובסקי 12, זאת אומרת מכל כיוון חונקים את הבניין, עכשיו ולהתחילה הבניין חנוק, כי הוא היה באמצע, הוא בניין שמוקף בבניינים, ברגע שמעלים את הקומות, זה לא אור, ולא שמש, גם לא אור, וגם לא שמש, אני מזמינה אתכם לבוא לדירה, ולראות בבוקר, הילדים לא יורדים, הגיע בוקר, שתבינו על מה אני מדברת. כן? ולגבי הבנייה שעשינו, אנחנו במיוחד לא הוספנו קומות, לא רצינו לפגוע בסביבה, שילמנו מכספנו מאות אלפים, לא הלכנו על תמ"א, לא הוספנו קומות, כדי לא לפגוע בכל המרקם השכונתי.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה רבה.

רות מאיר:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

תודה לכולם, הדיון הסתיים ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה, המשך יום טוב לכולם, תודה רבה.

יעל רוזנפלד:

זה כבשת הרש, אז אי-אפשר גם לבנות,

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

יעל רוזנפלד:

אולי תוריד שתי קומות ואז,

אליעזר ראוכברגר:

יואל, תסגור את ההקלטה.

יעל רוזנפלד:

תיקח את העץ.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. מה?

צחי ברים:

אז מה רק ב - ?

אליעזר ראוכברגר:

סיימנו כן, מה את הצעקות האלה, די, בטח אלא מה? מה השאלה בכלל מה?

צביקה אסולין:

לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

בלבד אלה איפה שלא (לא ברור). כן,

אלדד רבינוביץ:

אני מציע שיהיה לך הפסקה 3 שעות.

אדיר שוורץ:

באמת אסולין חיוור, הוא צריך.

אליעזר ראוכברגר:

זה יוצר אזהרה. טוב, רבותי, אני חושב התיק הזה הוא די פשוט, ההתנגדות אני מבין לליבם, אני מבין אותם, אני מבין למצוקתם, אבל אין מה לעשות, בסוף תמ"א/38 זאת תוכנית לחיזוק בניינים נגד רעידת אדמה, הם מוסיפים שתי קומות בהתאם למותר להם, ומוסיפים את זה לכיוון הרחוב, רוב הבנייה כאן, הנושא של הטענה של אבק ורעש, אין בנייה בלי אבק ורעש, אין מה לעשות, בנייה זה אבק ורעש, אני מניח שגם כשהם בנו, למרות שהם לא בנו לגובה, הם בנו לצד, גם אז היה בנייה, היה אבק ורעש, אין מה לעשות, יש, יש מחיר לבנייה, יש מחיר להרחבה, יש מחיר לחיזוק, וזה בסדר, אבל בסוף זה נגמר. בנייה אורכת שנתיים, שנתיים, וחצי, שלוש שנים, ובסוף זה נגמר. צריך כמובן לעבוד אך ורק בהתאם לשעות המקובלות, ולחוק, ולתקנות, ולהפקיד כמה שאפשר שלא יהיה באמת, להתחשב בשכנים, גם מבחינת רעש, וגם מבחינת לכלוך ואבק.

אלדד רבינוביץ:

זה עבר שימור?

צחי ברים:

אני רק רוצה לבקש על ה - ,

אלדד רבינוביץ:

הדבר הזה?

צחי ברים:

היושב ראש,

רחלי רוטנברג:

לא, לא שימור, למה שימור?

אליעזר ראוכברגר:

לא חושב.

אלדד רבינוביץ:

לא צריך שימור?

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו לגבי,

צחי ברים:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

לגבי, אתה רוצה להתייחס משהו להתנגדויות?

צחי ברים:

כן, אני אומר רק בעניין עץ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, עוד לא הגעתי לזה, אני אגיע אני עובר סעיף סעיף,

צביקה אסולין:

בדשא,

ישראל קלרמן:

העץ הוא בעיה, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

לגבי הנושא של חסימת אור, אוויר, שמש, אני ליבי איתם. אבל זה, אני לא חושב שזה סיבה לקבל את ההתנגדות, ולהגיד שבגלל זה לא יחזקו את הבניין, ולא יעשו שמה, תמ"א/38 בסך הכול מוסיפים שתי קומות כמו שמותר להם, 4 יחידות דיור, אין מה לעשות, זה חלק מהמחיר של התב"ע, כשהיא כחוק, החוק מאפשרת לעשות את התמ"א והתוכנית גם שם מאפשרת לעשות את התמ"א, ובאיזון בין הדברים, אני עדיין חושב,

רחלי רוטנברג:

מה זה, זה תואם מדיניות שם של האזור הזה.

אליעזר ראוכברגר:

זה גם תואם מדיניות, אני אומר באיזון בין הדברים, אני חושב שהחיזוק של ה - , הבניין, מפני רעידות אדמה והוספת כל המיגון גם מלפני טילים, וגם ממ"דים, אני חושב שזה ערך חשוב, ועוד פעם אני אומר אני מבין לליבם, אני מבין למצוקתם אבל עדיין זה המציאות, ולכן לדחות את ההתנגדות, ולאשר את הבקשה, מהבחינה הזאת. הנושא של גג האזבסט, שוב פעם, מובהר כאן בצורה ברורה, ואני מבקש שזה גם יהיה חלק מהחלטה, תנאי בהיתר, שהאזבסט יפונה, ויפורק ע"פ החוק, ורק ע"י איש מקצוע שיש לו ניסיון וידע ומומחיות בפינוי של גג אזבסט. לגבי ה - , הפגיעה בפרטיות מהחלונות עוד פעם ראינו,

רחלי רוטנברג:

לא פתחו חלונות,

אליעזר ראוכברגר:

אין פה חלונות, למעט איפה שיש חלונות בקומות התחתונות, יהיה גם בשתי הקומות העליונות אותו דבר, אותו שורה, כל הדברים זה בסך הכול הרחוב, לגבי ההתנגדות של בן עטר ראינו בניגוד למה שהוא אמר זה 2, 3 מטר, מדובר על כ - 6 מטר, שזה עוד פעם המרחק בסביבה אורבאנית ובנויה, מרחק די סביר, די הוגן, ודי הגיוני,

צחי ברים:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

זהו, זה פחות או יותר הדברים,

אלדד רבינוביץ:

עצים.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו עוד שנייה לגבי העצים, עכשיו בואו כן, הם גם ציינו שהמתנגדים גם בנו, הם לא התנגדו אליהם, וה - ,

אלדד רבינוביץ:

את הבנייה, שהם עשו בנייה מאוד מצומצמת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל עדיין זה בנייה, ומישהו בנה יכולתו להתנגד מצטמצמת, אם בכלל. וכמובן בנושא של רעש, ואבק, גם אז היה (לא ברור) כמו שאמרנו, זהו. עכשיו הגענו לנושא של העצים,

רחלי רוטנברג:

של העצים.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לומר שאני מאוד מאוד מאוד, אם הייתי יכול להגיד עוד עשר פעמים את המילה מאוד, לא שבע רצון או לא שקט עם הנושא של הפגיעה בעצים, בפרט שמדובר בעצי פרי. אם ניתן להעתיק אותם, את השתיים, אני מדבר עכשיו על השתיים שצמודים לקיר. אם ניתן להעתיק אותם, אני מבקש שיעתיקו אותם,

אלדד רבינוביץ:

בתוך, בתחום המגרש.

יואל שבת:

ברור.

אלדד רבינוביץ:

העתקת,

אליעזר ראוכברגר:

בתוך תחום המגרש, כן, לאיפה שאפשר, איפה שזה ניתן.

צחי היושב ראש אני חושב שהבקשה,

יואל שבת:

שמה, בפינה המשולשת הזאת,

צחי ברים:

אני חושב אולי להגדיל את זה, עם חוות דעת שיביאו חוות דעת איך אפשר להעתיק, או לשמר לפחות את המרחק,

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

צחי ברים:

זאת אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, קודם אנחנו מדברים על השתיים שהם צמודים לקיר. שאותן בוודאי צריכים לעקור, אבל אם אפשר לעקור אותם.

אדיר שוורץ:

השלישי אני לא השתכנעתי שיש סיבה לעקור.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, עוד שנייה נגיע לשלישי.

רחלי רוטנברג:

אין סיבה לעקור,

צחי ברים:

אבל נגיד אי-אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

לגבי השתיים האלה, שאם אפשר להעתיק אותם, לבקש חוות דעת של אגרונום של איש מקצוע, שיהיה אפשר להעתיק אותם את העצי פרי בהחלט אני חושב שאנחנו כוועדה צריכים לדרוש,

צחי ברים:

את השלישי.

אלדד רבינוביץ:

אם לא, שיטעו עצי פרי בוגרים, אפשר לבקש?

אליעזר ראוכברגר:

אם זה אפשרי? כן,

אלדד רבינוביץ:

אם אי-אפשר להעתיק, אז שיטעו במקומם עצי פרי בוגרים, אפשר פה?

יואל שבת:

בטח,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יואל שבת:

בוודאי, בטח.

אליעזר ראוכברגר:

כן. יהיו שמה עצי פרי, לגבי העץ השלישי,

צחי ברים:

(לא ברור) צריך להיות?

אליעזר ראוכברגר:

אם,

צחי ברים:

אותו חוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

אין צורך, אין צורך,

צחי ברים:

היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

לעקור אותו, חלילה,

צחי ברים:

שיהיה חוות דעת, שיהיה חוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

חלילה, וחלילה, (לא ברור).

יואל שבת:

אולי תתני - ,

צחי ברים:

החוות דעת שתהיה גם על השלישי.

יואל שבת:

שיעשו כל מאמץ,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל בשלישי, אני רוצה לשמר אותו,

צחי ברים:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

פה אנחנו מבינים שאי-אפשר, ואנחנו מדברים על העתקה. שמה אנחנו מדברים על שימור במקום.

צחי ברים:

לחייב אותו,

אדיר שוורץ:

לכן אני אומר במקור לסמן אותו כלא לעקירה בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם, בחוות דעת של איש מקצוע.

צחי ברים:

בוודאי.

אליעזר ראוכברגר:

של אגרונום.

רחלי רוטנברג:

עדיף,

אדיר שוורץ:

אפילו בלי, ואז אם הצבעה העץ לא יישמר, אנחנו לפחות לא נתנו לזה,

רחלי רוטנברג:

אולי אפשר להעתיק אותו.

אדיר שוורץ:

ותגדיר הוראות לשמירה,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לשמר אותו במקום בלי להעתיק אותו.

רחלי רוטנברג:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אלא אם כן, אין ברירה,

רחלי רוטנברג:

לא, יכול להיות שיותר טוב,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה,

רחלי רוטנברג:

פה, שיזיזו אותו,

צחי ברים:

למה?

רחלי רוטנברג:

מ – 6 מטר.

צחי ברים:

זה אנחנו יודעים אם הוא יבנה,

רחלי רוטנברג:

מטר וחצי זה נורא קרוב.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אבל השאלה אם בכלל אפשר להעתיק עצי שסק.

רחלי רוטנברג:

אם אפשר להעתיק, את עצמי,

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור), לכן אמרתי שזה יהיה באותה חוות דעת של אלדד של איש מקצוע,

צחי ברים:

אבל אם יש חוות דעת שאומרת שאפשר לבנות,

אדיר שוורץ:

(לא ברור), קרוב אליו,

צחי ברים:

אז זה יכול מחר להיכנס לזה, אני אומר יותר מזה,

רחלי רוטנברג:

הם חופרים,

צחי ברים:

אדיר אומר, שאנחנו נרשום שזה יישמר, ומקסימום זה נכנס, זה נכנס לפחות אנחנו נתנו. אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אומרת רחלי, שיכול להיות בשביל העץ יותר טוב להעתיק אותו.

רחלי רוטנברג:

בוא נקבל חוות דעת,

צחי ברים:

לכן אני אומר שחוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

איש מקצוע יכול להגיד לך,

צחי ברים:

חוות דעת גם, גם אם אנחנו נכתוב את זה, הוא יבנה, ובסוף זה ייהרס, יגיד (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לכן אמרתי,

אלדד רבינוביץ:

מה צריך לעקור,

אליעזר ראוכברגר:

שזה במסגרת חוות הדעת של אגרונום אם אפשר להעתיק עץ שסק.

רחלי רוטנברג:

נעשה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אם אפשר להעתיק, אז אנחנו מבקשים להעתיק, לגבי הנושא של העץ השלישי, המרוחק, צריך לבדוק האם אפשר לשמר אותו במקומו, ואם לא, אז כמו שמעתיקים את האחרים, אם זה ניתן להעתיק גם אותו.

צחי ברים:

(לא ברור) שסק.

אליעזר ראוכברגר:

ואם לא ניתן. אני אומר את זה בכאב לב, אבל, אני בכאב לב העתקת עצי פרי.

אדיר שוורץ:

ושסק.

רחלי רוטנברג:

למיטב ידיעתי העצים ששורדים העתקה באמת, עצי זית.

צביקה אסולין:

יש מלא עצים של זה.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו לגבי הטענה של פגיעה, לגבי הטענה, אני חושב שמיצינו את הנושא של העצים. לא, הפגיעה של הטענה באיכות חיים, מצד אחד זה אצלם, מצד שני באיזון, גם אלה שמבקשים על התמ"א גם להם מותר איכות חיים, ולקבל ממ"ד, ולקבל חיזוק בניין, כדי שהם יוכלו לישון בלילה בשקט, מפני רעידות אדמה, או חלילה מפני טילים, זה גם איכות חיים, גם להם יש ילדים, הם רוצים לדעת שהילדים שלהם בטוחים, לכן באיזון הזה, אני לא חושב שהאיכות של החיים שלהם יותר חשובה, מהאיכות חיים של אחרים.

רחלי רוטנברג:

גם להגיד, לא התקדמנו, אנחנו התמקדנו בבניין אחר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רחלי רוטנברג:

כל אחד מתקדם, הם עשו את הבנייה הכי הכי פחות פוגענית שאפשר לזה לכיוון,

צחי ברים:

שם לא עשו,

אליעזר ראוכברגר:

נשאר לנו חנייה.

צחי ברים:

אפשר לתת להם המלצה, שזה שהם לא עשו בזמנו, שתי קומות נוספות,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו נשאר לנו. נשאר לנו חנייה. חנייה, אני מבין שהם צריכים להביא 4 חניות, והם נותנים, 4 חניות, והם נותנים,

רחלי רוטנברג:

נתנו רק 2.

אליעזר ראוכברגר:

הם נותנים שתיים, והמרחק לרק"ל כמה?

רחלי רוטנברג:

180 לציר, אני לא יודעת איפה התחנות,

אליעזר ראוכברגר:

לציר הר נוף?

רחלי רוטנברג:

כן,

אריאל גולן:

תחנות ליד רחוב שדרות המאירי, או,

רחלי רוטנברג:

ליד שדרות המאירי?

אריאל גולן:

כן,

צחי ברים:

זה די קרוב.

אליעזר ראוכברגר:

מה? איפה שהקופת חולים?

אריאל גולן:

כן.

צחי ברים:

לא, אבל יש לו יציאה מ – נראה לי שיש לו יציאה מ - ,

אריאל גולן:

עקיבא אזולאי.

רחלי רוטנברג:

זה פרבשטיין, אז,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

בעקיבא אזולאי.

רחלי רוטנברג:

אין בפר בשטיין, כן? אין ב - ,

אריאל גולן:

אין בפרבשטיין, אין.

רחלי רוטנברג:

אז רק בכללית שם?

אריאל גולן:

כן,

רחלי רוטנברג:

טוב, זה מרחק,

ישראל קלרמן:

אבל סגור פה, אי-אפשר.

צביקה אסולין:

לייזר, 50 מטר מתחנה לתחנה, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

פה יש יותר,

צחי ברים:

לא, יותר מ – 50.

צביקה אסולין:

50.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בכל אופן גם 180 מטר מהרק"ל,

רחלי רוטנברג:

זה בציר.

אליעזר ראוכברגר:

בציר, בסדר, אנחנו מדברים על הציר. לכן אני חושב שאפשר לפטור מהשתי מקומות חנייה אלו.

רחלי רוטנברג:

וצריכים לשלם כופר חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לשלם כופר חנייה איפה שאפשר. אם יהיה קרן, אז זה בכללי. אז הכללי אם יחליטו על הכלי. טוב, סיימנו? חברים.

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז אנחנו עושים הפסקה עכשיו ל - , לארוחת צהריים, ומנחה, מה השעה עכשיו? השעה עכשיו, רבע לשלוש, אנחנו בשלוש ורבע, חוזרים לדיון, תודה. נעשה מנחה בעוד 20 דקות. בשלוש ורבע, טוב, רק אם אפשר לסגור את ההקלטה.

(הפסקה)

סיום הדיון